

The background of the cover is a close-up photograph of several blue columbine flowers. The flowers are in various stages of bloom, with some fully open and others as buds. They are set against a soft, out-of-focus green background of foliage. The title 'Blomstervennen' is overlaid on the top left in a white, serif font, with 'vennen' in a smaller, cursive font below it.

Blomster *vennen*

Nr. 1-2005
Årgang 28

Corydalis nobilis

Foto: Kenneth Ingebretsen

Styre og stell

Formann

Jorun Tharaldsen

Jutulveien 32 A

0853 Oslo

Tlf. 22 23 73 64

Sekretær

Kenneth Ingebretsen

Prost Stabelsv. 265

2019 Skedsmokorset

Tlf. 91 61 65 93

Kasserer

Gøril Fjellet

Vie

2337 Tangen

Tlf. 62 58 20 34

Kontonr. 7877 08 28529

Redaktør for Blomstervennen

Grethe Li

Trollstigen 4

1472 Fjellhamar

Tlf. 67 90 51 34

e-mail: grethli@online.no

Redaksjonsmedarbeidere:

Ståle Sørensen, Kenneth Ingebretsen og

Tommy Tønsberg.

Innhold

Styre og stell..... s. 3

Redaktøren..... s. 4

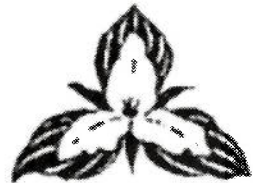
Lerkespore - Corydalis..s. 5

Et lite glimt fra
min hage..... s. 13

Hvor lenge kan frø
oppbevares.....s.15

Botaniske reiseopplags-
bøker..... s. 16

Møtedatoer..... s. 18

Forsidebildet

Corydalis elata

Foto: Kenneth Ingebretsen

Redaktøren

Vinteren føles ofte trøstesløst lang. Men plutselig oppdager du at hagen lever: Jeg ser ut. De hvite bærene på Sorbus koehneana er blitt brunlige, og dompapene har oppdaget at her er det mat å få. Treet har fått vinterblomster!

Det er en glede som knapt kan beskrives, men lyrikeren Jan Magnus Bruheim har klart det:

Blomar på bjørk

Ei bjørk med nakne greiner / stod fraus i fonndjup snø.
Og frostgrøn kvelvde himlen / seg over heim og bø.

Det var ein tidleg morgon, / eit under eg fekk sjå:
Den nakne bjørk bar blomar, / grå, raude, gule, blå.

Og blomane dei kvitra / så glade der dei sat,
flaug ned på fuglebrettet / då eg kom med morgonmat.

Still stod eg der og visste / det eg lenge hadde visst:
At gleda jamt kan bløme / på berr og naken kvist.

Vi snakker mye om å planlegge hager. Ikke visste jeg, da jeg plantet den lille rognen for mange år siden, at vanlige rognbær spises av trosteflokkene i september – oktober, men at fuglene ikke ser de hvite bærene før på etervinteren. I dag er det altså dompapene, i fjor var det en stor flokk sidensvans som fikk nytte av bærene. Vinterhagen kan gi oss uante gleder!

Grethe

Lerkespore - *Corydalis*

Av Kenneth Ingebretsen

Allerede så tidlig som 1561 ble *Corydalis* dyrket som hageplante i Tyskland, det var i hovedsak artene *C.cava* og *C.solida*. Det sier litt om hvor lenge disse plantene har vært populære. I klostrene ble *C.cava* dyrket for sine medisinske egenskaper, og den finnes fortsatt forvillet flere steder. Siden den gang har oppdagelsene og dyrkingen gått hånd i hånd opp gjennom historien, helt til våre dager. Innsamlingen av nye arter har ikke vært lett, for frøene tåler ikke uttørring over lengre perioder. Heldigvis for oss er ikke det lenger noe problem.

Mange personer har hatt en forkjærlighet for denne planten. Carl von Linné dyrket *C.nobilis* fra innsamlet frø i sin hage i Hammarby i 1765. En regner med at alle *C.nobilis* planter som er blitt dyrket inntil nylig, stammer fra Linnés hage.

Corydalis-slekten tilhører nå Jordrøykfamilien (Fumariaceae) og ikke lenger valmuefamilien (Papaveraceae).

Jordrøykfamilien har 550 rene arter å vise frem. Slekten *Corydalis* representerer ca 440 av disse, med både ett- og flerårige arter. Det har vært en del ommøblering i *Corydalis* slekten de siste årene, etter som botanikerne ser nøyere på blomstenes oppbygning. DNA-testing vil være med å hjelpe til med å rydde opp i familieforholdene.

Den velkjente gule lerkesporen - *Corydalis lutea* som vokser så villig i mang en hage, er flyttet over til en egen slekt, som foreløpig inneholder 2 arter (*alba* og *lutea*). Den heter nå *Pseudofumaria lutea*.

Corydalis er utbredt i tempererte strøk på den nordlige halvkule. I Norge har vi to viltvoksende arter: *C. intermedia* – vanlig lerkespore, som vi finner spredt nord til Troms og *C. pumila* – fingerlerkespore som vokser på Østlandet, men er sjelden. Begge arter har purpurrøde / lilla blomster. En tredje art som ikke regnes for viltvoksende, men som er unektelig forvillet mange steder er *C. solida* – hagerlerkespore.

Noen arter er knolldannende og oppfører seg mye lik løkplanter, de kommer opp tidlig om våren og visner ned utpå sommeren. Formeringen skjer ved at knollene deler seg i to hvert år, og den formerer seg også med frø. Andre arter har krypende rotstokker, og sprer seg både med utløpere og frø.

Corydalis har noen spredningsmedhjelpere i det skjulte. Etter at frukten, som er en spiss kapsel, har åpnet seg og sluppet ut sine små blanke, glinsende frø, kommer de – maurene! Frøene har et oljerikt vedheng (elaiosom) som maurene er veldig glad i og som de tar med tilbake til tuen. Der blir vedheng-
get spist, mens frøet som er helt verdiløst for dem, blir båret vekk fra tuen. På den måten blir frøene sådd ferske og planten spredd til nye steder. Det er en vinn/vinn situasjon for begge parter!

Formering skjer med deling av knoller, deling og med frø. Frøene må sås ferske eller oppbevares i fuktig sand til de kan sås. De sås i porøs jord, ferskest mulig. Dekk gjerne med litt sand og sett dem på et skyggefullt sted i hagen til neste år. Både de knolldannende og de med rotstokker bør deles etter noen år, slik at kolonien ikke blir for tett. Desto større grunn å gi bort noen planter til gode blomstervenner.....!

Flere *Corydalis*-arter egner seg godt til forvilling under trær og i plener, spesielt de lave knolldannende typene. Andre mer høye arter kan med fordel brukes i staudebedene, der de vil gi et spennende innslag. *Corydalis* regnes for å være en middels til hardfør plante og kan dyrkes over store deler av landet. Noen arter liker ikke stående vinterfukt.

Under følger et lite utvalg av den artsrikdommen *Corydalis*-slekten har å vise frem.

Knolldannende arter

Kanskje den mest utbredte lerkesporen er *C. solida* - hagerlerkespore. Den finnes i utallige fargevarianter, alt fra blålig lilla til rosa videre til rød og hvit. Den sprer seg raskt med knoller og frø. Heldigvis er den beskjedent i sin vekst og visner ned på sommeren. Dette er en plante som er ypperlig til forvilling under trær og i plenen. Hagesentre med godt utvalg selger knoller av *C. solida* om høsten. De bør komme i jorden så fort som mulig, da de ikke tåler uttørkingen særlig bra. Det finnes flere underarter og varieteter fra forskjellige steder i verden. *C. solida* subsp. *incisa* (se Blomstervennen nr. 3-2004) er en av dem, en annen kjent varietet er *C. solida* var. *transilvanica* som har en rødrosa farge. Navneforvirringen er stor på sistnevnte: Det diskuteres om det er en egen art, underart eller varietet.

Den blåeste av de blå er den lekre *C. cashmeriana* – blå lerkespore. Den kommer fra Himalaya og har lysende, klarblå blomster som svever 10-20 cm over bakken. Ikke rart den er beundret av mange! Et virkelig blikkfang i hagen. Den trives i fuktig, humusrik jord, siden den ikke liker å tørke ut. Denne planten må deles ofte for å holdes ved hevd, gjerne annet hvert år. Knollene deler seg fort og da blir bestanden for tett. Dette gjøres rett etter blomstringen i mai - juni.

C. cava – hul lerkespore, var en av de aller første som fant veien til våre hager. Navnet Hul lerkespore kommer av at knollen blir hul etter en tid. Den vokser vilt, i både Danmark og i Sør - Sverige. Blomstene varierer fra rødilla til hvitaktige og viser seg fra april til juni. Det finnes små lokale variasjoner av denne etter hvor i verden den vokser.

C. malkensis – Malkan kommer fra Kaukasus og har blomster som varierer fra lys gul til grønn gul, videre til nesten hvit. Denne arten gikk tidligere under *C. caucasica* `Alba` men har nå blitt en egen art. Den sprer seg villig og kan danne store bestander. Dette er en attraktiv, kompakt art.

Den siste av de knolldannende som jeg tar med i denne omgang, er *C. bracteata*, en gul (sjelden hvit) blomstrende kraftig plugg på kun 15-30 cm. Den kommer fra Russland, noe som kanskje burde si litt om herdigheten. Den trives med kalde vintre og varme vårdager for å komme skikkelig i gang. Den har vært i kultivasjon i Europa siden 1820-årene. Dette er en fin art som kan spre seg godt der den trives.

Arter med rotstokker

En vakker plante som er kraftig og skyter raskt opp om våren, er *C. nobilis* – sibirlerkespore. Den kommer fort opp i en 30 – 50 cm høyde i mai – juni. Blomstene er gule til gulhvite, med en brun flekk på de indre kronbladene. Etter blomstring setter den frø, visner raskt ned og kommer ikke opp før neste år. Den passer veldig godt sammen med planter som kommer sent opp om våren. Frø fra denne finnes i forskjellige frølistor, og de vil spire så sant ikke frøene er for gamle. Plantene vil blomstre etter det tredje året. Passer godt i stauderabatten, så vel som til forvilling under busker og trær.

Fra Kina har det i nyere tid kommet flere skjønnheter, som har blitt utrolig populære. *C. flexouosa* er en av dem. Den har vakre, himmelblå blomster og er lett å dyrke. Planten strekker seg til en høyde på 30-40 cm og blomstrer friskt i mai - juni. Den foretrekker fuktig, humusholdig jord, men klarer seg fint både i sand- og leirholdig jord. De skjellaktige krypende rotstokkene danner sakte en større bestand, og deling gjøres etter at planten har blomstret og visnet ned. Juli – august er en fin tid for dette. Når høsten kommer, dukker planten opp igjen med grønne blader som overvintrer og som skyter fart så fort vårsolen kommer. Den vanligste formeringsmåten er deling, men har du planter fra forskjellige kloner kan de også frøformeres. Av denne arten finnes det flere kjente sorter, mer eller mindre like. ”Blue panda”, ”Purple leaf”, ”Père David” og ”China blue” er alle gode sorter.

En annen vakker lerkespore fra Kina er *C. elata*. Den likner mye på *C. flexouosa* og vokser i det samme område, men har bredere blader og mørkere blå blomster. Generelt blir *C. elata* høyere opptil 40 cm og blomstrer flere uker senere enn *C. flexouosa*.

En ny spennende plante er *C. flexouosa* x *elata*, en krysning mellom de to artene. Den har større blomster og er et vakkert skue i juni med en sky av blå blomster.

En skikkelig god Corydalis- bok med bestemmelsesnøkkel er “Corydalis - a gardener`s guide and a monograph of the tuberous species” av Magnus Lidén og Henrik Zetterlund, utgitt i samarbeid med Alpine Garden Society. ISBN 0-900048-66-2. Boken kan lånes i Blomstervenners klubbs eget mangfoldige bibliotek.

På internett finnes det mange sider, både fra planteskoler og private. Her er en svensk side med mye god informasjon:

<http://linnaeus.nrm.se/flora/di/papavera/coryd/welcome.html>

Corydalis cashmerian

Corydalis bracteata

Corydalis malkensis

Alle foto: Kenneth Ingebretsen

Corydalis solida

Corydalis solida

Corydalis solida

Corydalis solida

Corydalis intermedia

Alle foto: Kenneth Ingebretsen

Corydalis solida

Fothergilla major

Haquetia epipactis

Saponaria x olivana

Alle foto: Inger Lise Wiersdalen

Et lite glimt fra min hage

Av: Inger Lise Wiersdalen

Da redaktøren ringte for å spørre om jeg hadde lyst til å skrive litt i Blomstervennen, var min første tanke – hva skal jeg skrive om? Forslaget var: Skriv om dine favoritter! Og så jeg som ikke har noen favoritter i vanlig forstand. Mine favorittplanter er de som er på sitt beste der og da. Akkurat nå i begynnelsen av oktober er det de forskjellige artene og sortene av *Colchicum*, tidløs, og høstfargene som er mine favoritter.

Ellers er det endel lave vårstauder som står mitt hjerte nær. En av dem er *Jeffersonia*, en slekt med bare to arter som hører hjemme i berberisfamilien. Ikke at jeg syns de har veldig mye tilfelles med sine stikkende slektninger.

Jeffersonia diphylla hører hjemme i det østlige Nord-Amerika, har hvite skålforma blomster og lekre lysegrønne blader med så dyp kløft at det ser ut som det sitter to blader på en stengel. *Jeffersonia dubia* kommer fra Mandsjuria og det østlige Sibir. Den har lavendelblå eller hvite blomster. De nye bladene har et purpur fargestrøk, for senere å bli blågrønne og også de har en vakker form. Jeg har en form av *Jeffersonia dubia* som har ganske mørke purpurfarga blomster. Den kommer fra Wisley og er bra frøkonstant. Frø er også den vanligste formeringsmetoden, plantene liker ikke å bli delt. Begge artene blir ca. 25 cm høye og trives i halvskygge og humusrik jord.

En annen liten tidlig vårstaude som jeg har stor sans for, er *Hacquetia epipactis*. *Hacquetia* er en europeisk slekt med bare denne ene arten. Smaragdgrønne blader, sammenrullede som et kremmerhus, kommer sammen med blomstene eller rett etter. Blomsten er også uvanlig. Ved første øyekast ser man en lysegrønn blomst med gule støvdragere, mens de grønne ”kronbladene” er høyblader og det er den gullgule tusten i midten som er blomstene. En liten morsom sak for halvskygge i fjellhagen. Hele planten blir bare 7-8 cm høy. Den fins også med variegert bladverk, men jeg synes arten er bedre på grunn av sin vakre grønne farge.

Og så til en annen slekt, *Saponaria* hvor vår såpeurt *S. officinalis* vel kanskje er den vanligste. Men i denne slekten fins også en liten delikat plante for fjellhagen. Jeg tenker på *Saponaria x olivana*. Med sin kompakte tuedannende vekst egner den seg også fortreffelig i et traue. Denne er en krysning mellom *S. pumilio* og *S. ocymoides*, og den har arvet det beste fra hver av foreldrene. Den har smale, stive, mørkegrønne blader og store rosa blomster

og blir under 5 cm høy. I full sol, god drenering, grusblanda jord og litt grus rundt rothalsen vil *Saponaria x olivana* trives og blomstre rikt.

Et gress må jeg ha med, og da velger jeg meg det japanske gresset *Hakonechloa macra*. Slekten har bare denne arten, men arten dyrkes vel knapt. Planten har meget elegante, overhengende smale lysegrønne blader og får fin brunrød høstfarge. I lett skygge og jord iblandet løvkompost trives den bra, og blir ca, 45 cm høy. Det er de tre variantene 'Albo-Variegata' med hvite striper, 'Albo-Aurea' som har gule og melkehvite striper i bladene og den mest vanlige 'Aureola' som har gule blader med smale grønne striper som har størst prydderdi. Den siste er et av de vakreste lave gress jeg vet om. Vekstformen gjør den også svært vakker i en potte. Mine planter får litt løv rundt seg på høsten. Blomstene på dette gresset synes jeg ikke har noe verdi – jeg fjerner dem slik at bladene kommer til sin fulle rett.

Nå ser det vel ut til at det er de småvokste som står mitt hjerte nærmest, men det stemmer ikke helt. Med fire mål hage er det plass til både slirekne og pestrot, og busker og trær. Og alle har vi vel dyrka solsikker i hagen, eller våre barn har hatt sine egne kjemper som de har passa på og verna om, og ikke minst målt. Storkvokst blir også pilbladet solsikke, *Helianthus salicifolius*. Med sine tykke, opptil 2,5 m lange stengler tett besatt med 20 cm lange smale mørkegrønne blader og en ekstra stor bladdusk i toppen gir denne stauden unektelig et eksotisk preg til hagen. Den skal få mange små gule solsikker i toppen, men den har aldri blomstret hos meg. Men den er hardfør her, og kan anbefales hvis du har plass.

Min favorittbusk må jeg også få lov å ta med. For ca 30 år siden kjøpte jeg en liten plante på et plantemarked i Sverige fordi jeg syns den hadde så fint navn! Den heter *Fothergilla major* og har blitt til en lav busk på ca. 1,8 m. Også denne er en amerikaner og i slekt med *Hamamelis*, trollhassel. Den spirer så seint om våren at jeg de første årene trodd hver vår at den var død. Først langt ut i mai kommer de små hvite blomstene i "tuster", og så kommer bladene. Hva som er major ved denne busken er jeg ikke helt sikker på – bladene er ganske store og plisserte - men det kan også være høstfargen, for den er virkelig stor. I midten av september starter den med å bli smørgul, så går den over til en praktfull og årvisst intens flammerød farge som gjør busken til et virkelig blikkfang. Her vokser den mot syd i vanlig hagejord og får ikke noe ekstra stell.

Hvor lenge kan frø oppbevares?

Av: Kari Wang

Når jeg reklamerer for å få frem planter fra frø, får jeg ofte spørsmål om hvor lenge frø kan oppbevares, og hvordan. Jeg svarer vanligvis at endel frø bevarer spiredyktigheten flere år, så lenge de ligger tørt og kjølig, det vil si rundt 3 - 4 grader C.

I februar i år gjorde jeg et interessant forsøk. I 1995 samlet jeg frø i Chile, i et steppeområde, hvor frø helt sikkert ikke spirer før det er optimale forhold. Til jul ifjor fikk jeg 3 hefter om frø og frøspiring av en amerikaner, Norman C. Deno, Professor Emeritus of Chemistry, "Seed Germination Theory and Practice" (AGS har kopier i sin liste). Det var interessant lesning og måtte selvfølgelig prøves ut. Da jeg ryddet i mine frøposer, oppdaget jeg noen oversette, gamle blandt dem, og et forsøk ble raskt planlagt.

Nesten først i boken gir han bruksanvisning på såing i fuktig kjøkkenpapir. Jeg tok mine gamle frø, 3 pakninger i tallet, og startet på kjøkkenbenken. Papiret ble revet av, fuktet under springen, lagt på benken, brettet og frøene ble spredt utover. Jeg hadde ikke så mange av hver, *Lupinus microphyllus*, *Anarthropyllum desideratum* og *Schizanthus grahamii*, alle frø fra steppe-lignende områder i sør-Chile. Forsøket startet 28.02. Pakkene ble brettet over, navnelapper satt på, pakket inn i Gladpack, så i forede poser og lagt i et kjøkkenskap, hvor temperaturen var ca. 21 grader C, som i rommet.

Allerede 03.03. hadde 1 *Schizanthus*frø spirt. Frøene ble etterhvert som de spirte priklet i potte og satt under lys i romtemperatur. 06.03 hadde frø i alle pakkene spirt. 10.03 hadde jeg priklet 10 stk. *Schizanthus*, 3 lupiner og 3 *Anarthropyllum*.

Hvordan det gikk videre? *Schizanthus* fikk dessverre et ublidt møte med en kjølig norsk forsommernatt og strøk med. *Anarthropyllum* har overlevet, samt 1 lupin.

Det interessante med forsøket var at så mange frø spirte, til tross for at de ble samlet inn av meg i januar 1995, lå i bagasjen til jeg kom hjem og ble så lagt nederst i et kjøleskap, hvor de ble glemt. Boken til professor Deno redegjør for hans forsøk med spireevnen hos frø og er meget interessant lesning."

Botaniske reiseoppslagsbøker

Av Jorun Tharaldsen

Redaktøren etterlyste i forrige nummer av Blomstervennen tips om gode oppslagsbøker til bruk i varmere strøk, noe jeg selv har vært på leting etter i mange år. Jeg tilbringer en del av feriene i Nord-Hellas, der jeg har et lite hus. Floraen er rik, selv om sommeren finner jeg stadig nye, ukjente planter, men greske plantebøker er det heller dårlig med. Noe tilsvarende "Floraen i farger", som jeg tror fins i mange norske hjem, har jeg aldri sett, og selv i universitets-bokhandler i Thessaloniki, har de stort sett kommet med bøker om legeplanter.

For noen år siden fikk jeg tak i en bok av Arne Strid: *Wild Flowers of Olympus*, heldigvis for meg i en gresk utgave, da jeg gjerne vil vite hva planter kalles på stedet. Men noen håndbok er det ikke, heller ikke de to bindene han har skrevet om *The Mountain Flora of Greece*. Derfor ble jeg veldig glad for tips fra den samme Arne Strid, som anbefalte *Flowers of Greece and the Balkans. A Field Guide* av Oleg Polunin (utgave fra 1997, 688 sider, med beskrivelse av nesten 3000 planter). Den klarte jeg å få kjøpt over internett. Jeg kunne tenkt meg ett eksemplar til, men nå er også denne utsolgt. Jeg har lett på internett i et halvt år, og har stadig fått napp, men lite fast fisk. Jeg har oppsporet et brukt eksemplar av *Flowers of Greece and the Aegean* (A. Huxley, W. Taylor) som jeg så anbefalt, den er fortsatt underveis fra USA, og jeg vet ikke hvor god den er.

Mange av de for meg ukjente plantene jeg etter hvert har klart å bestemme, er ikke opprinnelig fra øst-Middelhavsregionen, så jeg har funnet at en bok som dekker et større område kan være gunstig. Jeg har tidligere anskaffet småbøker som for eksempel *Medelhavets växter* (Lippert/Podlech, ca 250 sider, med fargebilder, småtegninger og beskrivelse av ca 400 arter), men den blir litt for liten, og jeg er ikke så glad i bestemmelser basert på fargekoder. Nå har jeg imidlertid anskaffet *Wild Flowers of the Mediterranean* av Marjorie Blamey and Christopher Grey-Wilson, som er trykket opp på nytt i 2004, og som jeg tror jeg kommer til å få mye glede av. Den dekker hele Middelhavet, inkludert Nord-Afrika, med beskrivelse av mer enn 2500 arter og en mengde illustrasjoner. Den fant jeg på internett, og prisen har vært

fra under 12 £ pluss porto. I det hele tatt er internett et utrolig verktøy for å finne det meste, ett sted (www.nhbs.com) ga 1055 oppslag på søkeordene Plants & Botany: Europe.

Men dessverre ser det ut til at de bøkene jeg helst kunne tenke meg, ofte er utsolgt, for eksempel *The Flowers of Europe: A Field Guide* av Oleg Polunin, siste utgave fra 1997, med beskrivelse av 2800 planter, med plantenøkler, og med navn på plantene på engelsk, fransk, tysk og italiensk, og med mange tegninger. Jeg håper bare at denne snart kan trykkes opp igjen. Med sine 662 sider er den neppe noen lommeguide. Det er imidlertid *Field Guide to the Wild Flowers of Southern Europe* av P. Davies og B. Gibbons (320 s, 700 fargebilder, 250 tegninger), som kommer i nytt opplag i februar i år. Den dekker hovedsakelig planter som er spesifikke for Spania, Portugal og Frankrike.

Redaksjonen beklager

at navnet til Morten Brandsnes ikke kom med på planteportrettet i siste utgave av *Blomstervennen*. Morten er både fotograf av bildet og forfatter av teksten om *Gentiana asclepiadea*.

Møtedatoer våren 2005:

TORSDAG 24. feb KL. 19.30

Pelargonium – samleobjekt for mange.

Foredragsholder er Judith Narvhus. Hun er amanuensis ved Landbruks-høgskolen og har Pelargonium som hobby.

TORSDAG 31. mars KL. 19.30 (MERK: 5. TORSDAG I MÅNEDEN)

Ole Jonny Larsen har en svært innholdsrik og spennende hage i Ålesund, der han dyrker mange sjeldne og uvanlige planter. Særlig interesse har han for ulike særpregede busker og trær. Denne kvelden vil han ta for seg vintergrønne planter.

TORSDAG 28. april KL. 19.30

Hilary og John Birks: "Exploring the World of High Alpines".

Hilary og John Birks er britiske, men bor og jobber i Bergen. De reiser mye, skriver i "The Alpine Garden" og tar bilder de stadig vinner med i konkurranser.

MØTESTED:

Husmorhuset, Fagerborggaten 14.

Biblioteket er åpent fra 18.30

MØTEDAGER FOR RESTEN AV ÅRET

Lørdag 20. august plantebyttemøte

Torsdag 22. september

Torsdag 27. oktober

Torsdag 24. november

Hakonechloa macrochaeta 'Aureola'

Jeffersonia diphylla

Planteportrettet

Aconitum hemsleyanum 'Red Wine'

Ulikt de stormhattene vi kjenner fra mange hager er dette en slyngende vekst. Den vokser nokså moderat, og passer fint til å slynge seg rundt ikke altfor kraftige busker. Blomsterfargen er nokså variabel, fra blå over rosa til dypt vinrød. Blomstringen starter i august, og fortsetter helt til frosten setter inn. Den lette og fine veksten gjør *Aconitum*

hemsleyanum til en elegant plante også utenom blomstringen.

Hos meg på indre Østlandet kan det virke som om den har problemer med å sette modne frø, men det pleier å finnes frø i frølistene. Den navnsatte kultivaren 'Red Wine' må imidlertid formeres vegetativt.

Stale Sørensen